

vare blevne til Love, have omfavnet og over for Befolkningen tilegnet sig den udelukkende Ære for at have bragt til Verden. Det ærede Medlem glemmer alle disse Love. Det ærede Medlem glemmer alt, hvad der er gjort for den menige Mands Undervisning. Det ærede Medlem glemmer alle de Understøttelser, der ydes til Plejehjem, til Aandssvageanstalter, og som aarlig beløbe sig til over halvanden Million Kroner. Det ærede Medlem glemmer alt, hvad der er gjort for Bekæmpelsen af Sygdomme, Vejle fjords-Sanatoriet f. Eks., Bidragene til Helbredelse af smitsomme Sygdomme, til Uddannelse af Sygeplejersker, til Kysthospitalet paa Refsnæs, Tilskud til Sygekasser, alt sammen noget, der i alt væsentligt kommer netop de besiddelsesløse til gode. Det ærede Medlem glemmer det Arbejde, der udfoldes fra Finansudvalgets Side for at komme til en Undersøgelse af Tuberkulosens Udbredelse for der igennem at faa faste Holdepunkter til at se, hvad der kan og bør gøres for at bekæmpe denne Landeplage — igen i det væsentlige til Fordel for de besiddelsesløse Klasser. Det ærede Medlem glemmer Alderdomsforsørgelsesløven, som giver 2,500,000 Kr. aarlig udelukkende til de besiddelsesløse Klasser. Det ærede Medlem glemmer Loven om Jordlodder til Landarbejdere, som giver 2 Mill. Kr. om Aaret i 5 Aar udelukkende til Bedste for de besiddelsesløse Klasser. Det ærede Medlem glemmer Ulykkesforsikringsløven for Arbejdere. Det ærede Medlem glemmer Rejseunderstøttelserne til Husmænd. Det ærede Medlem glemmer Lønningstillægene til Postbudene ca. 400,000 Kr. aarlig. Det ærede Medlem glemmer Lønningstillægene til Jernbanearbejderne, ca. 350,000 Kr. aarlig. Det ærede Medlem bliver ved at glemme og glemme og bliver ved — jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem vil gentage det nok en Gang — at udkaste sin Sigtelse mod Lovgivningsmagten for, at den misbruger sin Magt udelukkende til Fordel for de besiddende Klasser. Nej, siger det ærede Medlem, hvis Vælgerne vilde være saa fornuftige at vælge 113 socialdemokratiske Rigsdagsmænd, hvoraf helst de 103 skulde være Medarbejdere ved de socialdemokratiske Blade, saa skulde der komme en ganske anden Gang i Tingene. Jeg tror nu nok, at det vil være et meget langt Stykke paa den anden Side afbaade det ærede Medlems og mit Livs Ende, inden Socialdemokratiet naar saa langt.

De Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard),

har jeg allerede imødegaaet. Der er kun et enkelt Slutningsudtryk, som jeg gerne vil gøre en enkelt Bemærkning til. Det ærede Medlem fandt, at mine Udtalelser og min hele Opræden under denne Sag var et Tegn paa manglende Tillid. Ja, hvis dermed er ment Tillid til de Partier, som det ærede Medlem og det ærede Medlem for Kjellerup høre til, er det fuldstændig rigtig. Jeg er kommen mere og mere til den Overbevisning, at skulle vi have en virkelig god Skattereform igennem, maa det Flertal, som staaar sammen her i Betænkningen, staa paa sine egne Ben og stole paa sig selv og *kun* paa sig selv.

K. M. Klausen: Over for den ærede Ordfører vil jeg fremdeles fastholde min Paastands Rigtighed, at de lovgivende Forsamlinger benytte og have benyttet Magten til Fordel for sig selv. Naar den ærede Ordfører nævnte Loven om Valgene til Folketinget, burde han samtidig have nævnt Valgloven til Landstinget til de kommunale Raad, til Amsraadene osv. Deraf ser man tydeligt, hvorledes man har værnet om den privilegerede Valgret og har søgt at bevare Magten netop for de besiddende Klasser. Saa nævnedes det ærede Medlem en hel Del Love, som skulde være givne til Fordel for de ikke besiddende Klasser. Det forekommer mig, at der har Lovgivningsmagten intet at prale af. Naar den er gaaet med til nogle Love, der indeholde noget Fremskridt for de besiddelsesløse, er det ikke andet end, hvad der var dens Pligt i højeste Grad. Og de Gøder, den har tildelt de besiddelsesløse Klasser, har den givet med en saa karrig Haand som vel muligt og først, efter at der fra de besiddelsesløse Klasser er lagt et stærkt Tryk paa dem, der sidde inde med Magten. Naar nu den ærede Ordfører vil tale om de Foranstaltninger, der ved Finansudvalget blive gjort til Fordel for Helbredelsen af Tuberkulose, er der intet at prale af. Det er virkelig saa tarveligt, som tænkes kan. Man søger at slippe for saa billigt Køb som vel muligt. Nej, den ærede Ordfører skulde mindes, hvad gamle Holberg siger i „Den politiske Kandestøber“. Der udtaler han disse Ord: „Vi skulle mage vore Forslag saaledes, at de ikke komme til at smage alt for meget af Egennytte. Det er vist ud fra den Forudsætning, at de, der sidde inde med Magten her i Landet, hidtil have handlet.

Ordføreren (Alberti): Jeg takker det ærede Medlem for, at han citerede „Den